Kungörelse

om Örkelljunga sockens sparbanks hufvudmän och styrelseledamöter äfwensom revisionsberättelse rörande sparbankens förwaltning och räkenskaper för år 1892 jemte det yttrande, hwartill berättelsen gifwit anledning.

Från styrelsen för Örkelljunga sockens sparbank har hit ingifwits här nedan intagna handlingar, hwilka jemlikt 8 och 17 §§ lagen angående sparbanker den 29 Juli 1892 härmed kungöres, nemligen.

1:o). Denna uppgift:

Örkelljunga sockens sparbank, hwars stiftare är Örkelljunga kommun, har fitt säte i Örkelljunga skolhus, och deß styrelse utgöres af följande inom kommunen bosatta personer:

Kyrkoherden J. A. Burén i Örkelljunga, Ordförande,
Riksdagsman Carl Hj. Wittsell, ibm, v. Ordförande,
Landtbrukaren Gustaf Johansson i Skogen,
" Nils Persson i Harbäckshult,
" Carl Johansson i Höjaholm,
" Gustaf Christiansson i Åsljunga, och
" Johannes Bengtsson i Ekholm.

Sparbankens räkenskapsförare: Folkskolläraren Johan Forssell i Örkelljunga.
Örkelljunga den 4 April 1893.

Johan Forssell.

2:o). En så lydande rewisionsberättelse:

Undertecknade, utsedde att rewidera Örkelljunga sparbanks räkenskaper och förwaltning för året 1892, få härmed aflemna följande

"Revisionsberättelse.

Sparbankens ställning den 31:ste December 1891.

Tillgångar.

Kassabehållning	202: 05
Lån mot inteckning	156,879: 42
Lån mot borgen	208,624: 45
Inwentarier	400: —
Summa Kronor	366,105: 92

Skulder.

Insättarnes fordran enl. 1,164 motböcker	333,764: 13
Sparbankens fond	32,341: 79
Summa Kronor	366,105: 92

Sparbankens werksamhet under året 1892.

Inkomster.

Kassabehållning från förra året	202: 05
Insättningar under året	112,639: 03
Inbetalte lån	149,510: 34
Inbetalte räntor	17,539: 05
Till fonden	1,531: 92
Summa Kronor	281,422: 39

Utgifter.

Utlemnade lån	203,366: 67
Uttagne kapital	72,533: 67
Uttagne räntor	562: 31
Omkostnader	1,383: —
Kassabehållning	3,576: 74
Summa Kronor	281,422: 39

Sparbankens ställning den 31 December 1892.

Tillgångar.

Kassabehållning	3,576: 74
Lån mot inteckning	177,211: 35
Lån mot borgen	243,001: 94
Inwentarier	400: —
Summa Kronor	424,190: 03

Skulder.

Insättarnes fordran enl. 1,249 motböcker	388,594: 43
Sparbankens fond wid årets början	32,341: 79
Sparbankens fond under året ökats med	3,253: 81
Summa Kronor	424,190: 03

Säkerhetshandlingarne befunnos i tillfredsställande ordning och förwar.

Mot räkenskaperna, i det omfång wi warit i tillfälle genomgå, hafwa wi icke funnit någon anmärkning, och i öfrigt hwad angår såwäl förwaltningen som räkenskapernas förande, synas de oß wärda ett synnerligt erkännande, hwarför wi härmed anse oß kunna tillstyrka full och tacksam answarsfrihet för räkenskapsåret 1892.

Örkelljunga den 28 Januari 1893.

Anton Danielsson. N. P. Olsson. Richard Pålsson.

3:o). Detta protokoll.

Utdrag af Protokoll hållet wid första ordinarie kommunalstämma med Örkelljunga församling i Örkelljunga skolas samlingsrum den 18 Mars 1893.

§ 3.

Rewisionsberättelsen öfwer sparbankens räkenskaper upplästes, och bewiljades direktionsledamöterna som räkenskapsföraren full answarsfrihet för räkenskapsåret 1892.

Som ofwan.

Gustaf Johansson.

Justeradt:

Carl M. Nilsson. E. F. Larsson.

Christianstads Landskansli den 19 April 1893.

M. G. De la GARDIE.

W. Ehrenborg.

Till Amerika.

Hvita Stjern Linien och Cunard Linien

enda af Kgl. engelska regeringen fast engagerade ångare till att föra posten till de **Förenta staterna**.

Öfver Atlanten på c:a **6 dagar.**

Befordrar kabytts- och mellandäckspassagerare till **Newyork, Boston** och **Filadelfia** från Köpenhamn hvarje Torsdag.

Snabbaste, beqvämligaste och billiga resor, Jernvägsbiljetter till alla städer i Amerika.

B. RAVEN.
Liniernas General-Agent.
47 Nyhamn, Köpenhamn K.
N. B. Appelqvist,
Oskarsgatan vid Hamnen, MALMÖ.
Agent för Hvita Stjern-Linien.

Engelholms STENHUGGERI rekommenderar ett väl sorteradt lager af

Grafvårdar

i granit och marmor. Beställningar emottagas och utföras skyndsamt, allt till billigaste priser.

Äfven gamla grafvårdar rengöras, nya namn inhuggas och gamla omförgyllas.

J. Trulsson.

Till uthyrning.

I anseende till omrestaurering af f. d. hotell Schweiz i Engelholm till priwata boningslokaler är en wåning om 9 rum och kök till uthyrning under sommarmånaderna och den 1 Oktober. Denna wåning kan delas. En dito med 4 rum, en med 3 rum och en med 2 rum. Stall och wagnsport finnas äfwen. Denna egendom har det wackraste läge man will önska. Wacker trädgård eller park, der mindre segelbåtar passera till och förbi.

P. Larsson.

Skandinaviska Kreaturs-försäkringsbolaget i Stockholm.

Häst- och Nötkreatursförsäkring.

Försäkringssumma: **öfver 8,000,000 kronor.**

Liberalaste försäkringsvilkor. Absolut säkerhet.

Premiedebitering qvartalsvis.

Premiebetalning vid kronouppbörden.

Bolaget meddelar äfven mass-skadeförsäkring af nötkreatur.

Agent i *Engelholm*: Veterinär E. O. KULLBERG; i *Båstad:* Veterinär ALFR. JONSSON; i *Höganäs:* Veterinär L. HOLST; i *Helsingborg:* Veterinär CHR. BOKELUND.

Färdiga Likkistor

finnas till salu till billiga priser hos J. MELANDER, boende vid Tingstorget i Engelholm.

Möbler i Båstad!

Nytt lager flera sorter till salu ytterst billigt hos **C. J. Bergman.**

Undertecknad

emottager för S. Lundstetts Kemiska Twätt- och Garderobs-Ångfärgeri i Landskrona såwäl hela som uppsprättade Herr- och Dameskläder; twättas och färgas samt apreteras efter ny utländsk metod. Äfwen emottages allt annat, må wara hwad som helst färggods. Tyger till stamp och beredning, ull & nopp kardas och spinnes. Allt utföres wäl och till särdeles billiga priser.

Nya Wäfnadshandeln.

Duglige rockskräddare

erhålla varaktig kondition i

P. A. Carlssons
Skrädderiaffär, Halmstad.

I SORGDRÄGT.

BERÄTTELSE

AF

ERNST WICHERT.

(Forts.)

En sådan misstanke afböjde hon med bestämdhet. Gräwenstein var dock nu hennes Veras make; förstämningen emot honom fick icke fortfara. En afledare var önskvärd, och då erbjöd sig Helene nästan af sig sjelf. Hos Gräwenstein var det blott frågan om en lumpen penningeaffär. Men Helene —!

Det var dock icke för sent att genast taga henne i förhör. Ljusskenet från hennes fönster belyste träden derutanför och bevisade att hon ännu var uppe. Så förskräckte hon då Helene, som halft afklädd låg på soffan och med öppna ögon drömde om de sista dagarnes tilldragelser, med sitt besök. Den stolta hållningen och det stela draget i det annars så vänliga ansigtet bebådade ingenting godt. Klädningen, som var kastad öfver ryggstödet på en stol, gaf också genast anledning till snubbor. Och denna gång bemödade sig icke ens fru konsulinnan om att iakttaga ett värdigt lugn. Det afskyvärda hade ju redan händt; det gälde nu blott att i så skarpa ordalag som möjligt uttala sitt missnöje deröfver.

Hon lät alldeles icke Helene komma till tal. Det länge återhållna grollet urladdade sig i de häftigaste beskyllningar för kärlekslöshet och otacksamhet. Otacksamhet! Denna förebråelse måste träffa hårdast. En kall natur var hon. Kanske hade Robert till sin lycka så tidigt slutit sina ögon, innan han rigtigt lärt känna henne!

Helene skulle icke för något pris kunnat framstamma ett enda ord till sitt försvar. Hennes hjerta blef allt kallare, tyckte hon. Stolthet var den enda känsla som fans qvar hos henne.

— Hvad du säger om mig, svarade hon, måste ingifva mig den öfvertygelsen att du redan vill anse det der bandet såsom slitet. Om det varit välgerningar, som jag här emottagit, skall du helt visst önska att jag icke längre tar emot dem. Må jag vara så brottslig som du anser mig, till en tiggerska förnedrar jag mig dock aldrig. Jag vill tänka på, hur jag skall kunna göra det möjligt för mig att icke längre falla dig och de dina besvärlig. — I skolen icke länge behöfva att tåla mig i er närhet.

Detta sade hon lugnt och allvarligt som om intet tvifvel längre var möjligt, och dervid blef det också, mamma måtte säga hvad hon ville. Så åtskiljdes de slutligen utan att ens till det yttre hafva ingått någon förlikning. Den gamla damen var ännu mera upprörd än då hon kom, och Helene var trotsig och förstockad.

X.

Tidigt den följande förmiddagen tilldrog sig dock något som tvang Helene att gifva sina funderingar en annan rigtning. Hon erhöll ett bref i ett prydligt omslag. På kuvertets baksida syntes en liten rosenknopp. Ovilkorligen måste hon tänka på den ros, som herr von Breudeln burit i knapphålet, och nu bröt hon med darrande fingrar brefvet. Hvad kunde han hafva att skrifva till henne?

Under läsningen af brefvet betäcktes hennes panna och kinder af en mörk rodnad. Den försvann långsamt och ett leende lekte omkring munnen; men äfven detta dog bort, och i det stället pressades de små tänderna djupt in i de friska läpparne. Hon höll brefvet ännu orörligt framför sig, sedan ögonen för länge sedan upphört att blicka deri; derpå sammanvek hon det helt lugnt och lade det in i kuvertet.

Assessorn von Breudeln meddelade henne att han den föregående aftonen blifvit utnämd till regeringsråd och anhöll på samma gång formligen om hennes hand. Han bedyrade i några poetiska satser, att han lidelsefullt älskade henne, vågade äfven hoppas på en smula genkärlek å hennes sida, och försäkrade slutligen, att han sjelf skulle med det allra första tala med fru konsulinnan Berghen. Det tycktes honom vara det rigtigaste, att hon genom honom erfor det som i första ögonblicket antagligen icke skulle synnerligen angenämt beröra henne. Och så min bästa fröken, skref han, har ni naturligtvis full rättighet att beskylla mig för en obegriplig förmätenhet eller med ett enda ord rättfärdiga min djerfhet. (Forts.)